

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 8. Quid circa Viduarum instructionem observandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49274)

ut qui corpus & animam dederit; si ergo ipsæ tantopere sollicitæ sunt pro liberis, neque illos unquam fame perire sine-
rent, quanto major de talibus liberis cura ab ipso DEO ex-
spectanda erit? 4. Ostendat illis, quantum periculum &
damnum liberis & sibiipsis creent, si amplam nimis hæredita-
tatem parent; sibi quidem, dum interea salutem suam negli-
gunt, & cælestes divitias comparare omittunt, pro quo ta-
men ipso labore exiguas à liberis gratias referent, sed potius
efficient, ut & in vita mortem ipsarum illi assiduò desiderent,
quò citiùs parata hæreditate fruantur; post mortem verò
convivia instituant, & turpem per concoctionem hæredita-
tis notam parentibus mortuis inurant. Unde patet, quantum
in periculum ipsi etiam liberi per tales hæreditates conjici-
antur, dum scilicet laqueus illis, quo animam suam æternum
perituras suffocant, offertur, atque materia ad ignem vitio-
rum, & qui ex hoc oritur, etiam infernalem accendendum
subministratur.

§. VIII.

Quid circa Viduarum Instructionem
observandum sit.

I. Viduas ipse DEVS honorat, atque ut honorentur per S.
Paulum præcepit dicentem 1. Tim. 5. Viduas honora,
quæ verè Viduæ sunt; sed & alibi se iisdem benedicturum,
defensurum; ac Judicem futurum promissit. Quare omnem
operam dare debent, ut ita comparatæ sint, ut pro verè Vi-
duis haberi commemoratisque DEI promissionibus dignæ
videri queant. Quem in finem quatuor præcipuè virtutes
iisdem commendat Operarius, scilicet 1. Insignem vitæ ho-
nestatem & integritatem; cum enim jam Christum pro Spon-
so habeant, meritò quærere debent illa ornamenta, per quæ
ipsi magis placeant, ejusque amorem faciliùs sibi concilient.
2. Insigne studium orationis; decet enim, ut Sponso suo fa-
miliares sint, & ab eo frequenter necessaria petant. 3. Pa-
tientiam, quâ miseras, quibus Viduarum status refertus est,
æquo animo ferant; & hoc velut aptissimo medio miseras
suas leviores sibi faciant. 4. Prudentem charitatem erga li-
beros & domesticos, quâ tum necessaria illis provideant;
tum in pietate ac timore Domini educare studeant.

II. Cæterum etiam hæc suis tentationibus non carere debent. Contra quas proinde armari eas oportet. Prima tentatio oritur ex mariti morte, contra quam sic eas muniat oportet. 1. Ostendat, merito sperari posse, maritum Electos annumeratum esse; proinde si verè illum dilexerint, gaudere magis ipsas debere, quod ille ex carcere corporis liberatus, & ab exilio revocatus in patriam omni deliciis genere affluentem fuerit. 2. Declaret etiam illis, melius provisum iri à marito; si enim, cum in terris viveret, curâ uxori & liberis necessaria providebat, quanto magis cœlis hoc facturum, ubi & charitas innumeris partibus auxiliatur, est, & major ad quævis impetranda facultas adest? 3. Vocet in memoriam, quoties viventem adhuc maritum longinquas regiones negotiorum causâ abeuntem sine diutius dimiserint; quidni ergo etiam jam ipsius absentiam diem unicum (nam mille anni coram DEO & cum æternitate comparati sunt sicut dies hesternæ, quæ præterijt) animo ferant, ut suo tempore tanto cum majori gaudio cœlis iterum videant? maximè cum sperare possint, in loco abijisse maritum, in quo negotia sua & liberorum curam optime procuraturus credatur? 4. Ostendat illis, quod loco Mariti defuncti infinites ditiones, pulchritudinem, nobiliorem, sanctiorem, & præterea etiam Immortalitatem, summæque Sponsæ suæ amantem Sponsum ipsum videri licet Christum habere possint; ei proinde se despondeant, tum audacter cum S. Davide Ps. 22. dicturas. *Dominus propter me, & nihil mihi deerit.*

III. Altera tentatio ex ipso viduitatis statu & solitudine plerisque; Viduis perquam sanè molesta oritur, contra quam illas muniat. 1. Declaret, quantam curam se de Viduis habebiturum promiserit Deus, nam Exodi 22. c. dicit: *Viduas & pupillæ non nocebitis; si laeseritis eas, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem earum, & indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio.* Jerem. 22. præcipit: *Viduas nolite contristare.* Matt. 23. c. *Va vobis Scribæ & Pharisei, domos Viduarum comeditis.* Psalmista Ps. 145. de eo dicit: *Pupillam & Viduam suscipiet.* Ps. 67. *Pater Orphanorum & Iudex Viduarum* vocatur, ut innuat, se speciali ratione Viduas defensurum. 2. Illis ostendat, quàm fideliter

DEVS promissis steterit, & quantam jam olim curam de illis habuerit; in eumque finem ob oculos illis ponat Viduam Sareptanam 3. Reg. 17. ab Elia adjutam. Alteram item, cui Elifæus 4. Reg. 4. per olei multiplicationem subvenit. Nodemi Viduam singulari benedictione impertitam. Ruth. c. 1. Viduam, cujus filium Dominus à morte suscitavit Luc. 7. Annam filiam Phanuelis, quam prophetico Spiritu donavit, & quam tantopere à S. Luca c. 2. laudari voluit. Viduam, quæ duos obolos in Gazophylacium misit, præ alijs omnibus laudatam. Marc. 22. c. 3. Proponat in exemplum Viduas illas, quæ, cum possent, nubere noluerunt; quales sunt Paula Romana, Blesilla ejus filia; Melania, quæ marito nondum sepulto viduitatem suam Domino consecravit; Euphrasia, quæ licet ætate florida, & divitijs affluens, & ab ipso etiam imperatore rogata, ut secundas iniret nuptias, constanter abnuvit, & in Thebaidem se contulit; Elisabetha Regis Ungariæ filia, quæ totam se post mariti mortem pauperibus infirmis curandis impendit; Olympia Constantinopolitana Vidua, quæ, cum per annum & dimidium duntaxat virum habuisset, & ab Imperatore Theodosio moneretur, alium accipere, respondit: si Dominus voluisset, me viro nuptam esse, non tam citò me illo orbâisset; quia ergo agnovit, nō ampliùs expedire mihi conjugium, conjugem abstulit. 4. Revocet in memoriam illis incommoda matrimonij, & durum vinculum, ob quod ablatum gaudere debent potius, quàm tristari; meminisse quoque jubeat illius dilemmatis, quo Vidua quædam Romana usa est, dum dixit: Aut futurus mihi maritus bonus, vel malus est: si bonus, vexabit me semper timor mortis illius; si verò malus, expedit mihi magis, malum hoc non experiri.

IV. Tertia tentatio provenit ex sollicitudine de victu sibi & filijs procurando; contra hanc muniat eas, partim ijs medijs, quæ supra pro simili tentatione conjugatarum attulit; partim verò etiam ijs, quæ infra contra pauperum tentationes afferentur; specialiter verò hîc proderit in memoriam revocâsse illam historiam de Vidua, quæ duas filias, quas alere jam non poterat, ad aram E. V. duxit, eique omne in illas jus maternum transcripsit. Quo facto vix egressa templo sunt, cum obvius illis juvenis factus plenum pecuniâ marsupium offert, seque patri eorum mortuo has pecunias debere asserit.

asserit. Accipit pecuniam læta mater, & ex ea vestem filie honestam confici curat; cum autem vicini ita vestitas viderent, & talem pecuniam ex questu impudico comparatam aspicerentur, mater de infamia filiarum sollicita ad tempus properat, & B. V. hanc necessitatem commendat, & sanctorum audita sunt preces. Nam die quodam festo, dum ante domum sedent, adest de cœlo Angelus, & in conspectum multorum rosas virginibus tradit, dicens, eas ab ipsarum læsti matre in testimonium illarum virginitatis missas fuisse. Id ubi Princeps illius terræ intellexit, geminum monasterium ædificavit, & utrique has virgines præesse voluit. V. Spem. d. 9. ex 117. fol. 638.

§. IX.

Quid circa Instructionem Monialium sit observandum.

I. His ante omnia conetur persuadere Operarius, ut illi S. Bernardi sententiam: *Ad quid venisti*; ob oculos semper habeant, ideoque generose mundo valedicentes, illum Christum pro sponso eligant, certoque sibi persuadent, quidquid sponsa in sponso suo vel exoptare posset, id omnia illas in Christo infinites perfectius reperire; ideoque monuisse eas jubeat sententiæ illius à S. Paulo. ad Corinthios prolata: *Qua nupta est, cogitat, qua mundi sunt, quomodo placeat viro, & mulier innupta, & virgo cogitat, qua Deo nupta sunt, ut sit sancta corpore & spiritu.* Audiant ergo & implere studeant consilium in simili negotio Viduis à S. Augustino de bono viduitatis datum, dum ait: *Currite ad illum, pascete illi ex illo, vivite cum illo, in illo, de illo.* Præcipue illas hortetur ad magnam corporis, animique integritatem, Orationis studium, ad obedientiam, modestiam & patientiam; hæ enim virtutes maxime sponsam Christi decent.

II. Porro tentationes ipsarum ad quatuor ferè species revocari possunt. Prima oritur ex solitudinis religiosæ studio; contra hanc sic illas muniat. 1. proponat illis exemplum avicularum incluserum, quæ ab initio quidem solitudinis impatientes exitum ubique sollicitè quærunt, sed post solitudini assuetæ, adeò delectantur illâ, ut neque aper-